

PISMO UREDNIKU

Poštovani druže uredniče,

Molim Vas da uz moj odgovor Laslu Geroldu objavite i odlomke iz drame Tomislava Ketiga „Rekorder i aligator“, kako bi se čitaocima koji nisu imali prilike da slušaju ovu dramu pružila mogućnost da i sami ocene „objektivnost“ Geroldovog napisa.

Napominjemo da su ranije radio-drame Tomislava Ketiga („Vozačev nokturno“ i „U cara Trojana kožje uši“) dobile pozitivne ocene i naše i strane kritike i da su emitovane u nizu evropskih zemalja. Radio-dramu „Rekorder i aligator“ prihvatili su Radio Trst, Radio Prag i Radio Beč.

Ova radio-drama je u stvari jedna od mnogih svakodnevnih tragikomičnih priča koje se zbivaju oko nas. Glavni junak — nekadašnji lakoatletski rekorder, a sada provincijski novinar — živeći u iluziji lažnog društvenog uspona i podnošljivog porodičnog kompromisa, jednoga dana shvata da harmonija između njega i društva postoji samo dotle dok on pristaje na uslove koji su mu diktirani. Kada zaželi da živi po svojim merilima, ne pristajući na malograđansku totalnu disciplinu, dolazi u sukob sa ljudima oko sebe — na poslu, u porodici i među prijateljima. Njegova žena je, takođe, zamenila intelektualnu ambiciju sitnim komoditetom i pokušavajući da nađe izlaz iz monotoniје traži ga u malim avanturama sa kolegama iz instituta u kojem radi. Poslednji pokušaj, uz pomoć prijatelja psihijatra, da se izvuče iz sivila i uniformnosti propada i glavni junak na ruševinama sopstvenog života moli bezlični svet koji ga je uništio da mu stvori još jednu šansu u potomstvu. Ali pomilovanja nema.

Ivan HOROVIC

tomislav
ketig

REKORDER

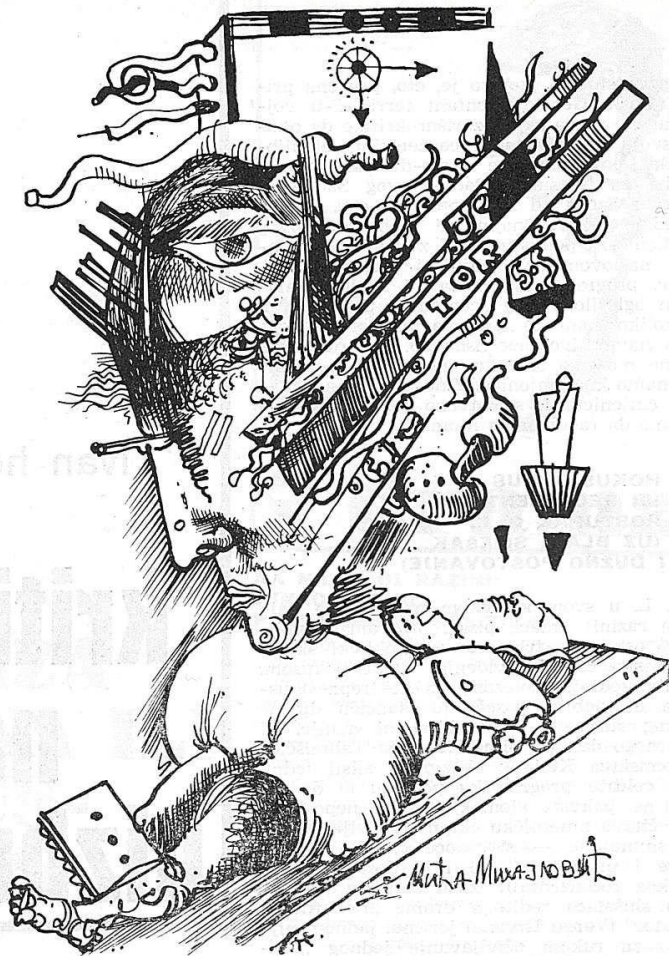
LICA:
Fedor, urednik dnevnog lista
Jelena, njegova žena
Saša, psihijatar
Silvija, Jelenina prijateljica
Jana, kućna pomoćnica

JELENA: I tako gospodin danas neće imati prilike da bulji u Dunav. De, de... jedno popodne zajedno sa svojom ženom... to ipak nije sasvim neizdržljivo. Mada se ona inače druži sa fuksama i ko zna s kim još. (promenjenim tonom) Ako hoćeš da popijemo kafu zajedno, onda stvarno požuri. U mom institutu porir deli kartone a ne klanja se gospodinu uredniku kao tvoj. Mi smo radnička klasa, srce moje!

FEDOR: Vi ste činovnički serki koji pristaje na zvanje radnika jer je to danas šik.

SAŠA: Zaboga. Fedore! Psihijatar je kao ispo-vednik! To je kao da iskopaš rupu u zemlji i kažeš šta ti na srcu leži.

FEDOR: Nisi oženjen. Zato tako govoriš. Čovek se u braku strahovito izmeni. Svaki dan je gomila malih kapitulacija. I sve što ostane od čoveka, to je stid nad samim sobom.

I ALIGATOR

SAŠA: Ja te ne shvatam, dragi moj, ako je zaista tako. Da imate dece, druga sivar. Ali ovako... Dovoljno si mlad da probaš ponovo.

FEDOR: Neću da budem poražen! I to na tako bedan način! Dok sam se bavio atletikom svaka trka mi je bila najvažnija! Uvek sam bio prvi, Saša! I kad sam se teturao prema cilju — pobeđivao sam! Išao sam hiljadu petsto metara za tri, četrdeset sedam, nula! Brže od Banistera! Sećaš li se Banistera?

SAŠA: Brak nije trka na hiljadu petsto metara.

SAŠA: Duša ti je mnogo primitivna, stari moj. Srednjovekovna.

FEDOR: Svaka duša oženjenog čoveka je takva. A verovao sam daće to biti najbolji brak na svetu! Svadba, Saša... Da si samo jednim okom bio na mom venčanju!... Predsednik lakoatletskog kluba, univerziteitski odbor, moji i njeni roditelji i rođaci... A karanfila... Automobili se blistaju na podnevnom suncu... sitan novac zvoni po pločniku... I kako se sve to brzo pretvorilo u sivu svakodnevicu, a onda počelo da se kotrlja nizbrdo u svade, njene migrene i moje preferans partije.